

Prvi element vrednovanja je usvojenost nastavnih sadržaja i odnosi se na razine postignuća učenika. Za ocjenu dovoljan od učenika se očekuje da definira, prepoznaje i uočava pojam te navodi i nabraja njegove osnovne karakteristike. Za ocjenu dobar od učenika se očekuje opisivanje, objašnjavanje pojma ili društvene pojave te povezivanje i razlikovanje s drugim pojmovima ili društvenim pojavama. Za ocjenu vrlo dobar od učenika se očekuje uspoređivanje, objašnjavanje na zadanim i konkretnim primjerima, te za ocjenu odličan analiziranje, samostalni primjeri, kritičko propitivanje /ispitivanje, objašnjavanje na vlastitim primjerima...). Ovo se ispituje kroz diskusije, debate, suradnju s drugima unutar i van škole.

Drugi element generičke kompetencije odnosi se na primjenu naučenih znanja i koncepata na različitim tehnikama vrednovanja kao što su vještina analize, raspravljanja, argumentiranja, komuniciranja, prezentiranja i ostalo. Tehnike vrednovanja učeničkih postignuća su: , pisanje eseja, PowerPoint prezentacija, diskusija, debata, intervju, projektni rad, učeničke mape, mini istraživanje i ostalo. Ovisno o izboru zadataka koji se očekuju od učenika i o izboru tehnika i metoda vrednovanja, učenik može biti ocijenjen iz oba elementa.

Zaključne ocjene proizlaze na temelju svih ocjena dobivenih tijekom nastavne godine i na temelju bilješki o učeniku koje se vode tijekom nastave kroz godinu, stoga ocjena ne treba nužno proizlaziti iz aritmetičke sredine. Pri zaključivanju ocjena, učenici kojima je prva decimala broj tri (npr. 4,31) imaju mogućnost odgovaranja/izrade projekta za višu ocjenu.